

berusede og ophidsede, og da de kom sammen med de andre Karle, opstod der hurtig Spektakel, de kom op at slaas, og en af de 3 unge Karle knuste Flasken i Hovedet paa en af Modstanderne og fik naturligvis sin alvorlige Straf derfor. Den unge Karl, som maaske aldrig har været med til noget sligt før, vil jo rimeligvis, saa længe han lever, erindre den følelige og alvorlige Straf, han har faaet for dette Forhold. — De Attentater, der ske paa unge Kvinder, kan man være sikker paa, næsten altid foretages i Mandspersonens berusede Tilstand og næsten altid i hans paa Grund af Brændevin berusede Tilstand. Og hvor mange Hjem ødelægges ikke — jeg taler ikke om den moralske Uhygge, men rent positivt — ved det, at Brændevin ikke koster stort mere end destilleret Vand? Jeg havde for ikke længe siden et Tilfælde, hvor en gift Mand ude paa Landet med adskillige Børn ikke kunde nøjes med at købe et lille Parti Brændevin, Dunken skulde være fuld, saa tømte han Dunken og berusede sig og endte med at hugge den i Hovedet paa Konen og prygle og mishandle Børnene. Naturligvis fik han selv sin alvorlige Straf, foruden den Straf, som til syvende og sidst maaske var den største, at baade Kone og Børn forlode ham, og han mistede dem.

Jeg siger altsaa, at paa Grund af Brændevinens Egenskaber, som jeg her har nævnt, er den et Skatteobjekt, man ikke bør undlade stærkt at benytte. Jeg siger ikke paa nogen Maade, at det er et Universalmiddel, maaske ikke et Middel, som vil virke overmaade meget. Men hvis blot 10 unge Mennesker aarlig undgik en Straf, de ellers vilde føle hele Livet igennem, derved, at de, naar Brændevinen bliver dyrere, vel ville vogte sig for at bruge deres Skillinger til at købe den — dersom der blot var halvt saa mange unge Kvinder, der aarlig undgik Efterstræbelse af berusede Personer, og dersom der blot var lige saa mange Hjem, der aarlig reddedes fra Ulykke derved, mener jeg, det var en meget fornuftig og velbegrunnet Foranstaltning.

Hvad den ærede Regering nu har fremsat i Stedet for den Afgift, jeg her har nævnt, skal jeg ikke, for Øjeblikket i hvert Fald, fordybe mig i, idet nemlig Stempelafgift paa Vin vil blive omtalt af en Meningsfælle. Jeg vil ogsaa forbeholde mig efter Aftale med den højtærede Formand at tage Oidet senere om Arveskatten. Men dersom det nu endelig ikke skulde lykkes at faa en i sig selv hvilende

Toldlov eller en Toldlov, som jeg har sagt, med Erstatning i Brændevinsafgiften, saa maatte man i hvert Fald sørge for at faa Kompensation for indirekte Afgifter ved andre indirekte Afgifter — Brændevinsafgiften er jo ogsaa en indirekte Afgift, saa den hører med dertil.

Den ærede Minister har udtalt i Folketinget, at han er en Modstander af indirekte Beskatning, og han har tillige her i Tinget i Dag udtalt sig en Del om Spørgsmaalet direkte og indirekte Skatter. Men det forekommer mig, at reelt set maa Ministeren erkende, at indirekte Skatter i Grunden ere nogle meget gode og nyttige Skatter. Det kunde i hvert Fald ikke være hans Mening at afskaffe de indirekte Skatter efter den Omtale, han har givet dem her i Dag. Det antager jeg nu altsaa heller ikke, at han har villet gøre. Og det vilde i Sandhed ogsaa være en uløselig Opgave ikke blot for den ærede Minister, men for hvilken som helst Minister i et hvilket som helst Land — det eneste skulde være det Sted, hvor man siger, der ikke er Skatter; der skal være et Sted her paa Jordkloden, hvor man lever uden Skatter. Men ellers tror jeg nok, at man maa sige, at det vilde være ganske umuligt at forvandle Statens Indtægter fra at flyde fra de indirekte til at flyde fra de direkte Skatter. Det vilde simpelthen ikke kunne lade sig gøre, fordi man ikke derved kan skaffe saa mange Penge, som de indirekte Skatter indbringe. Den ærede Minister sagde ogsaa, at det havde man efter den fransk-tyske Krig ikke kunnet gøre i Frankrig, og man var derfor nødsaget til i meget stort Omfang at komme ind paa indirekte Skatter. De indirekte Skatter ere jo de eneste Skatter til Staten, som en stor Del af Landets Befolkning overhovedet kan komme til at yde. Efter Statistisk Aarvog var der i 1906 1,088,000 Personer over 18 Aar — der vare de gifte Kvinder endda trukne fra —, og af disse knapt 1,100,000 var der over 700,000, hvis Indtægt var under Skattegrænsen. Hvis man tog Antallet af Forsørgere over 18 Aar, hvis Indtægt er under Skattegrænsen, med, vilde det blive lidt mindre, men dog mindst 700,000. Alle disse 700,000 vilde aldeles ikke komme til at betale nogen Skat til Staten, dersom de ikke maatte betale til Staten i indirekte Skatter; de vilde blive fuldstændig skattefri. Og det vilde dog være mærkeligt, at der skulde dannes en privilegeret Klasse — man taler ellers om, at man ikke vil danne privilegerede Klasser —,